

zagwarantowania realizacji celu, któremu służy, nie wykracza poza to, co konieczne do jego osiągnięcia, oraz jest stosowane w sposób niedyskryminujący, czego ustalenie należy do sądu krajowego przy uwzględnieniu następujących uwag:

— uregulowanie takie jest odpowiednie do osiągnięcia celu polegającego na przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jeśli pozwala danemu państwu członkowskiemu na nadzorowanie i skuteczne wstrzymywanie podejrzanych transakcji finansowych przeprowadzanych przez instytucje kredytowe świadczące usługi na terytorium krajowym, a w razie potrzeby na ściganie i karanie osób odpowiedzialnych;

— obowiązek nałożony tym uregulowaniem na instytucje kredytowe, które prowadzą swoją działalność na zasadach swobodnego świadczenia usług, może stanowić środek proporcjonalny do realizacji tego celu w sytuacji braku — w okresie, w którym miały miejsce okoliczności postępowania głównego — skutecznego mechanizmu zapewniającego pełną i całkowitą współpracę pomiędzy jednostkami analityki finansowej.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 25 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-331/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1999/31/WE — Składowanie odpadów — Artykuł 14 — Istniejące składowisko odpadów — Brak planu uzdatniania terenu — Dalsze prowadzenie działalności)

(2013/C 171/10)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 14 lit. a), b) i c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182, s. 1) — Dalsze prowadzenie działalności przez składowisko odpadów Žilina — Považský Chlmec pomimo braku planu uzdatniania terenu

Sentencja

1) Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. a)-c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ze względu na to, iż zezwoliła na prowadzenie składowiska odpadów Žilina — Považský Chlmec bez sporządzenia planu uzdatniania terenu tego składowiska oraz bez wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie tego, czy to składowisko to może nadal prowadzić swą działalność na podstawie przyjętego planu uzdatniania.

2) Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — Thomas Hogan i in. przeciwko Minister for Social and Family Affairs i in.

(Sprawa C-398/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Zbliżanie ustawodawstw — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 2008/94/WE — Zakres stosowania — Dodatkowe zakładowe programy emerytalne — Program o zdefiniowanych świadczeniach i zrównoważonych kosztach — Niedobór środków — Minimalny poziom ochrony — Kryzys gospodarczy — Zrównoważony rozwój gospodarczy i społeczny — Obowiązki danego państwa członkowskiego w przypadku niedoboru środków — Odpowiedzialność państwa członkowskiego w przypadku nieprawidłowej transpozycji)

(2013/C 171/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Strona pozwana: Minister for Social and Family Affairs, Irlandia, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 1 ust. 1 i art. 8 dyrektywy 2008/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 283, s. 36) — Dodatkowe zakładowe programy emerytalne — Niedobór środków w ramach tych programów — Uregulowanie krajowe nieprzewidujące podstawy prawnej umożliwiającej pracownikom otrzymanie odszkodowania od ich pracodawcy w następstwie niewypłacalności przedsiębiorstwa — Zobowiązanie danego państwa członkowskiego dotyczące przyjęcia środków niezbędnych w celu ochrony interesów pracowników — Okoliczności, które sąd krajowy powinien uwzględnić przy ocenie przestrzegania tego zobowiązania

Sentencja

1) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do uprawnień byłych pracowników do świadczeń emerytalnych z dodatkowego programu emerytalnego ustanowionego przez ich pracodawcę.